

Računina mesečno
25 Din, za inozem-
stvo 40 Din — ne-
deljska izdaja ce-
loletno 96 Din, za
inozemstvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SCLOVENECE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2050 — nočna 2996, 2994 in 2050

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10.650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563,
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Mi in Hrvati

Da je treba zadovoljiti vse upravičene narodne politične in kulturne zahteve Hrvatov, to je prva in glavna dogma jugoslovanske državne politike. Hrvatsko vprašanje obstoja, pa naj bo tega ali onega značaja, in to fatalno dejstvo čutimo skoraj že osemnajst let, od ustanovitve države do danes. Dokler se to vprašanje ne spravi s sveta, bo kakor mora tlačiti vse naše politično življenje, preprečevalo njegovo usmeritev v normalen tir in vezalo velik del naših tvornih političnih sil ter jih hromilo, da bomo kakor velikan, ki hodi na eni sami nogi in ne more prav naprej; vedno in povsod vlačil za seboj svoje »bolno vprašanje«, ki mu brani poln zalet in razmah.

Dokler bo hrvatsko vprašanje pri našem razvoju stalo na strani in ne bo samodelavno vključeno v krvotok jugoslovanskega državnega življenja in ustvarjanja, ne bomo pomenili tega, kar bi lahko, in se ne bomo mogli uveljaviti na nobeno stran z vso težo in silo svoje skupnosti, ki je brez polnega in prostovoljnega sodelovanja hrvatskega naroda okrnjena. Brez tega harmoničnega sodelovanja, v katerem je enakopraven in enakoveljaven sočinitelj tudi slovenski narod, Jugoslavija ni vsa, cela in popolna Jugoslavija — in če motrimo režime, ki so vladali brez zastopnikov, ki bi predstavljali pravo in dejansko voljo hrvatskega ljudstva, so ali žalostno propadli in prizadjali državi še večjo škodo in zapustili še večji politični in gospodarski nered — ali pa so to režimi, kakor je na primer današnji, ki so si pošteno postavili za nalogo, da pripravijo sporazum s Hrvati, katerih žal brez naše krivde ni bilo mogoče pridobiti za zaželeno dragoceno sodelovanje pri tem težkem in odgovornosti polnem delu. Zakaj to je bilo takim državljanom kakor so Stojadinović, Korosec in Spaho čisto jasno, da v Jugoslaviji ne sme nikoli več biti režima, ki bi bil zgrajen na brezumnem in nemoralnem principu majoriziranja ene narodne enotice po ostalih dveh. Zato se je sprlo obžalovanja vredne, edinole iz psiholoških posledic žalostne preteklosti razumljive abstinence hrvatskega vodje moral najti in se je našel izhod v sili, ki bi izgubil svoj smisel obstoja, ako ne bi dosegel svojega glavnega namena, da namreč ustvari vsaj kolikor toliko ugodno in uspeh obetajočo razpoloženje, da končno dohimo v Jugoslaviji režim, ki je edino normalen in edino odgovarja njeni dejanski strukturi: režim, v katerem bodo z enako močjo in veljavo zastopani Srbi, Hrvati in Slovenci in ki bo mogel vsem enako po njihovi narodni osebnosti, gospodarskih potrebah in uravni posebnosti v skladu s koristjo države celote deliti pravico, vsakemu dati v njegovih osebnih zadevah možnost samostojnega urejanja svojih zadev brez škode za državno skupnost in vse njihove sile združiti za okrepljanje celote, ne da bi za to bila potrebna sila in majoriziranje. Saj ne živimo v Richelieujevih časih, ampak v sodobni Evropi, ki nam ravno po svetovni vojni na severu in na jugu, na vzhodu in na zapadu nudi polno zgledov, kako se rešujejo in so se dejansko rešila ne samo taka vprašanja, kakor je na sebi primeroma malo komplicirano hrvatsko, kjer gre za sožitje in sodelovanje sorodnih in druga na drugo vitalno navezanih narodnih enot, ampak za drug drugemu čisto tuje, v vsakem oziru drugorodne in vseskozi različno-naravne narode v okviru ene države.

V takem momentu, kakor je sedanjí, ko je treba poudarjati, kar nas združuje in nas končno more najtrdnjeje združiti, in se mora vsak resen politik skrbno ogibati, da ne bi dražil razdvajajočih strasti, da na njih kuha svojo strankarsko juho, je »Jutro« smatralo za potrebno, da ob priliki neke naše notice iz hrvatskih krajev, kjer smo samo mimo-grede omenili svoje slejkoprej prijateljsko, samoposebi umevno stališče do Hrvatov, privleče hrvatsko vprašanje na dan na tisti način, ki je svojisk našim nepoboljšljivim Jugoslovenom. Ti nesrečni politiki se ne morejo premagati, da ne bi ob vsaki priliki in nepriliki pomolili iz svojega pozabljenega grma svojih unitarističnih rožičkov. Pravijo, da se Hrvatom ponujamo, da si sami dobro vedo, da o čem takim ni govora, da se sploh nihče nikomur ne ponuja in da vprašanje kakršnihkoli pogajanj v tem momentu ni aktualno. Sicer pa smo mi vedno stali na stališču in tudi v sedanjí vladi, ki z nami soglašajo, stojimo na stališču, da je sporazum s Hrvati alfa in omega našega državnega programa, pa naj ga napravi z njimi Peter ali Pavel — komu bo to uspelo, to je z višjega stališča državnega blaga irelevantno — gotovo je samo eno, da ga ne bodo napravili jugoslovanski unitaristi »Jutrovega« tabora, iz katerega se slejkoprej vsak dan razlega boben, da je država zaradi zahtev po enakopravnosti hrvatskega naroda kot polnopravnega naroda v nevarnosti. Tudi to bi »Jutro« rado dokazovalo, da sta v taboru slovenske JRZ dve struji in da se v vrstah bivše SLS vršijo priprave za novo politiko, čimer bržčas bivša JNS sama sebe tolaži ali pa skuša sejati nezaupanje v sodelovanje skupin, ki so združene v JRZ — otročja intriga, ki ne bo uspela, ker smo v Jugoslaviji teh metod že vajeni in smo jih dobera spregledali. Naša politika ni nova, ampak vedno ista, da se mora na unitaristični laži vedno zasnovati centralizem in likvidirati in najti edino pravilna podlaga političnega sodelovanja naših treh narodnih enot in trdni svobodni medsebojni zvezi. V tem so vsi Slovenci krščenjskega ljudskega prepričanja popolnoma edini in ni ter ne bo v tem pogledu med njimi nikoli nobenih struj.

Pač pa, da se poslužimo »Jutrovihi« besedi, stiči zajee v drugem grmu. Vsa politika ljudi, ki so preje korakali pod zastavo Pribečevića, očeta batinaškega režima, po-

Imperij uprt v London

Junaška borba kralja Jurija s smrtjo

London, 20. jan. AA. Čeprav opravičuje današnji buletin o zdravstvenem stanju kralja Jurija upe v neko zboljšanje, vendar prevladuje vtis, da je zdravstveno stanje vladarja zelo resno. Zdravniki se boje, da ne bi popustilo srce, ki je že od vsega početka bolezni kazalo znake utrujenosti.

Sedanja bolezen kralja Jurija ni samo posledica prehlada, marveč jo je po mnenju angleških medicinskih veščakov pripisati predvsem posledicam, ki jih je zapustila na vladarjevo zdravje njegova huda bolezen leta 1928 in 1929. Zanjia leta angleški vladar, kakor kaže, ni hotel dovolj poslušati zdravniških nasvetov, ki so se nanašali na posebne režime. V nasprotju s tem je vztrajal pri osebnem opravljanju svojih vladarskih funkcij in socialnih dolžnosti. To je vplivalo na njegovo zdravje.

Kralj Jurij je julija lanskega leta komaj končal 70 let. Decembra je prisostvoval pogrebu svoje sestre princese Viktorije, čije smrt je močno vplivala na njegovo splošno zdravstveno stanje. Prvi dan božiča je kralj imel po radiu obširen govor. Njegova poslanica milijonom angleških podanikov je bila sprejeta v vsej Veliki Britaniji z navdušenjem. Par dni nato pa se je javnosti pokazala skrb, ko je zvedela, da je kralj resno obolen. Poročila so sprva demantirali, in o kraljevem zdravju niso več govorili do zadnjega četrtka, ko je angleška radijska postaja ob 12.30 sporočila, da je kralj Jurij vnovič obolen na bronhijalnem katarju, in da povzroča vladarjeva bolezen dokajšnjo skrb, ker se je istočasno pojavila tudi slabost srca.

Poročilo radijske postaje o bolezni kralja Jurija je potisnilo vse pretee mednarodne dogodke v ozadje. V parku pred Buckinghamskim dvorom v Londonu se zbira dan in noč ogromna množica, ki čaka podrobnih poročil o zdravstvenem stanju svojega vladarja.

Vsa družina okrog bolnega kralja

Pri bolniku se trajno nahaja kraljica Mary. Tudi ostali člani kraljevske rodbine so v Sandringhamu z izjemo tretjega sina, vojvode Gloucestra, ki leži v Londonu zaradi gripe. Hčerki yorskega vojvode princesi Elizabeta in Margareta sta odpotovali v London. Poleg kraljice se pri bolniku nahajajo tri dvorske bolničarke in štirje osebni kraljevi zdravniki, med njimi tudi en londonski specialist za srčne bolezni.

Kaže, da bo imenovan namestniški svet, ki bo opravljal med kraljevo boleznijo njegove funkcije.

cije, kakor se je to zgodilo leta 1928, ko je kralj odšel na potovanje po Sredozemskem morju.

V vsej Veliki Britaniji govorijo samo o bolezni kralja Jurija. Občinstvo čaka izdanj londonskih listov »z veliko nestrpnostjo«.

Angleški kralj je tudi lani laže obolen na bronhijalnem katarju. Po tej bolezni pa se je vladar popolnoma popravil, sodeloval je pri vseh lovskih prireditvah v Sandringhamu. 27. oktobra lanskega leta je angleški kralj priredil kosilo v čast jugoslovanskega Nj. kr. Vis. kneza namestnika Pavla. Par dni kasneje je prisostvoval poroki svojega sina, vojvode Gloucestra.

Kronski svet ob bolniški sobi

Reuter poroča: Danes bo seja kronskega sveta, na kateri se bo sestavilo kraljevsko namestništvo, ki bo za časa bolezni kralja Jurija opravljalo vladarske posle.

Vest o sklicanju kronskega sveta je izzvala v vseh krogih relativno razburjenje, pa tudi nekoliko pomirjenje. Dasi dosedanja zdravniška sporočila ne nudijo mnogo nade v končno ozdravljenje, vendar vest o kronskem svetu daje misliti, da bo bolezen kralja Jurija trajala dalje časa. Mislijo, da bodo v kronskem svetu: princ od Walesa, yorski vojvoda, kentski vojvoda, canterburyjski škof, ministrski predsednik in lord kancelar. Kronski svet bo zasedal v prostorih kralja Jurija, verjetno v oddelku, ki bo v neposredni bližini sobe, kjer leži bolan visoki bolnik, da bi tako kralj lahko predsedoval kronskemu svetu.

V Sandringhamu so prispeli gg. MacDonald, John Simon, Hailsham in Henkey. Seja kronskega sveta se je vršila v sobi tik poleg sobe obolelega kralja. Kralj je seji predsedoval iz svoje postelje. Kralj je sedel v postelji, za hrbtom so mu pa postavili blazine, da bi ga sedenje čim manj utrudilo. Vrata med kraljevo sobo in sobo, kjer je zasedal kronski svet, so bila odprta. Po običajnih formalnostih so kralju predložili v podpis akt, ki pooblašča člane namestništva, da smejo vršiti kraljevske dolžnosti, dokler bo kralj bolan. Kralj je ta akt podpisal. Shranil ga je g. Henkey. Člani namestništva so odšli iz sandringhamskega gradiča po zakuski in odpotovali v London. S seboj so vzeli dokument o prenosu kraljevske oblasti.

Reuter poroča popoldne, da kralj ne čuti nobenih bolečin. Po nalogu zdravnikov ga skuša njegova okolica čim manj vznemirjati, da bi se lahko odpočil in da bi morda tudi spal. Vreme je suho, a glede na mraz, ki vlada zadnje dni, se more smatrati neugodno za bronhialni katar, za katerim je obolen kralj. Zato bi izprememba vremena blagodejno vplivala na bolnega kralja. Dasi se je v kraju, kjer stoji sandringhamski gradič, vreme prevrglo na lepše. Postalo je toplejše in zasijalo je sonce. Kraljeva bolezen je odjeknila tudi na borzi; kupci so zelo oprezní. V začetku so tečaji nekoliko padli, potem so se pa malo popravili.

Molitve po vsem svetu

Sinoči so vse angleške radio postaje prenašale molitve za zdravje kralja Jurija.

Ker je sinoči prišel v Sandringham kentski vojvoda, je sedaj okoli postelje bolnega kralja zbrana vsa vladarska družina razen gloucesterskega vojvode, ki zaradi bolezni ne more iz sobe. Neštevilni brzojavi iz vseh krajev sveta, ki dokazujejo veliko zanimanje za potek bolezni kralja Jurija v vsem svetu, so napravili zelo globok vtis v vsej Angliji.

Sandringham, 20. jan. c. Zadnje vesti o zdravstvenem stanju kralja Jurija napovedujejo, da je verjetno, da bo kralj bolezen prestal. Zboljšanje vremena nad Anglijo je zelo ugodno vplivalo na razvoj bolezni.

Današnji kronski svet se je vršil tako, da so bila vrata kraljeve bolniške sobe odprta in je tako kralj lahko predsedoval posvetom. Kralj je takoj nato tudi podpisal zakon o ustanovitvi kraljevega namestništva.

Kralja zapuščajo moči

London, 20. jan. c. Ob pol 6 zvečer je bilo objavljeno sledeče uradno poročilo: Kralja zapuščajo moči. Sledi podpis treh zdravnikov.

Knez-namestnik v telefonski zvezi z angleškim dvorom

Belgrad, 20. jan. AA. Za bolezni kralja Jurija je Nj. kr. Vis. knez namestnik Pavle vsak dan v telefonski zvezi s kraljevim gradičem v Sandringhamu in se zanima za zdravstveno stanje visokega bolnika.

Sestanek Sveta Zveze narodov

O petroleju - niti besede ne

Zeneva, 20. januarja. TG. Menda se Svet Zveze narodov še nikdar ni zbral v tako morečih okoliščinah, kakor tokrat. V Zenevi dobiva človek vtis, kakor da bi z vso silo vlekli člane Sveta semkaj, medtem, ko se oni z vsemi silami branijo, da bi ostali doma. Mednarodnopolitično vreme namreč je porazno. Sicer so skušali zadnje čase, da bi dosegli neki sporazum glede Abesinije in se je ustanovila tudi neka zveza med Francijo in Anglijo, toda vsi tukaj opažamo, da je ta zveza bolelna in izmučena, namesto da bi bila sveža in delavna, da, napadalna. Zatorej tudi nikdo ničesar ne pričakuje od tega zasedanja, o katerem so vsi prepričani, da je nepotrebno in da je samo pesek v oči. Angleži mislijo, da bo položaj na abesinskih frontah, ki ga italijanski tisk ravno vsled zasedanja sveta Zveze narodov slika tako sijajnega za njeno orožje, Italijo samo kmalu prisilili, da bo izrazila svojo željo po miru. Tudi Francozi, ki so se vedno upali v priložnost Italije in v tem upanju tudi odvrčali od nje vso mednarodno burjo, ki se je pred novim letom zbirala nad njeno glavo, so prišli v Zenevo potrti in s pobešenimi nosovi. Laval, ki mu za hrbtom streljajo in ki tako rekoč

že nosi okrog vratu vrv, ki so mu jo radikali zadrgnili, ni več stari Laval. Ves pobešen je prišel, dobro vedo, da ga bo vlak iz Zeneve nazaj pripeljal v katastrofo. Angleži pa so potrti zaradi nevarne bolezni kralja Jurija in nimajo nobenega elana. Vidi se, da komaj čakajo, da bodo smeli zopet domov. Seja bo torej le zelo kratka in bo stihila 28. vprašanj, ki so na dnevnem redu, hitro rešila.

Kar se tiče Abesinije in vprašanja zapore petroleja za Italijo, so vsi mnenja, da ne bo nobenih senzacij. Mogoče je celo, da tega vprašanja nikdo omenil ne bo. Anglija bi bila voljna to sprožiti, toda dokler ne ve, kaj mislijo Združene države Severne Amerike, petrolejskih sankcij ne bo predlagala. Tudi je malo verjetno, da bi kdo imel kakšne posredovalne predloge sprito klaverno usode zadnjih francosko-angleških posredovanj. Svet Zveze narodov bo torej kolikor mogoče naglo smuknil mimo abesinskega spora ter se bo zabil v vprašanje političnih beguncev, ki jih je laje nad 1 milijon, ki tavajo po svetu (samo Rusov je okrog 800.000). Tudi Asirije pridejo na dnevni red.

Zeneva je danes vsa siva. Megle so zlezle z visokih gora nizko nad mestom. Dež naletava, tisti poznani dež, ki gre skozi kožo in mozeg. Zares, Zeneva nudi pravo sliko sestanka Sveta Zveze narodov, ki se bo zbral ves plah in nesrečen pod dežnikom...

Razprave o - radiu

Zeneva, 20. jan. c. Svet Zveze narodov se je sestal danes dopoldne ob 11 k seji, ki je bila odprta s spominskiim govorom za pokojnim predsednikom razorožitvene konference Arthurjem Hendersonom. Nato se je razpravljalo o finančnem položaju Avstrije, Madjarske in Bolgarije.

Laval je predlagal, da naj se 3. sept. v Zenevi sestanek konferenca, ki bo sestavila posebno konvencijo o radio-prenosih. Prav tako je bilo sklenjeno, da naj se iz zgodovinskih učnih knjig odstrani vse, kar bi žalilo druge narode in tako motilo mednarodno mirno življenje.

Popoldne se je vršila tajna seja Sveta ZN, ki je sprejela dnevni red tega zasedanja. Dnevni red je sledeči:

1. spor med Italijo in Abesinijo;
2. spor med Rusijo in Urugvajem;
3. položaj v Gdanskem.

Vendar pa nikdo ne pričakuje od tega zasedanja nič odločilnega in važnega. Bolezen angleškega kralja preveč vpliva na negotovost tega zasedanja in Laval mora v sredo odpotovati v Pariz, kjer bo takoj predal demisijsko svojo vlado.

Mussolini je poslal mednarodnemu Rdečemu križu pismo, v katerem pravi, da sprejema sleherno nevtrarno preiskovalno komisijo, ki naj preišče vse incidente v vojni v Vzhodni Afriki.

Danes je prispela v Zenevo posebna nota abesinske vlade, v kateri prosi Abesinijo za finančno pomoč Zveze narodov.

Laval iz Ženeve v - prepad

Pariz, 20. jan. TG. Izvršni odbor radikalne stranke je imel sinoči viharno sejo. Sprejet je bil v poznih urah sklep, s katerim radikalna stranka odobrava izstop ministra Herriota iz vlade in poziva tudi vse ostale radikalne ministre, naj nemudoma demisionirajo. Sklep nadalje zahteva od pristajne stranke neomajno disciplino, to se pravi, da morajo tisti radikalni poslanci, ki so doslej ne-prestano reševali Lavalu, prenehati s sabotiranjem strankinih sklepov ali pa jih bo stranka izgnala iz svoje srede.

Ko je novi predsednik stranke Daladier nagovoril poslance izvršnega odbora, je z dozdaj nepoznano srditostjo napadel francosko banko in

tem pa pod dr. Kramerjevo in Pueljevo, oziroma dr. Marušičevo, je temeljila na tem, da ne bi nikoli prišlo do resničnega sporazuma s Hrvati. Pošten in pravičen sporazum s Hrvati na tisti podlagi, ki jo edino morejo Hrvati sprejeti, to je na podlagi dejanske in polne ljudske uprave lastnih zadev v okviru državne skupnosti, kakor to pravemu narodu pristojno, bi tako politiko in take politike kakor je bila JNS, za vedno onemogočil, tako da bi za vse čase izginili pod podum jugoslovanske politične pozornice. In zato tudi »Jutroves« opombe od pretekle nedelje dokazujejo, da se ta tabor ničesar drugega bolj ne boji ko sporazuma s Hrvati. Odtod njegove strupene pušice, ki pa hvala bogu danes vse obtiče v zrakul

grozil, da bo nacionalizirana, kakor hitro pride na oblast levica. Sploh pa je bil ves njegov govor nekako otvoritev volivnega boja in je bil za to pomemben za kmetike in delavske poslance, ki so bili še vedno najbolj zvesti volivci radikalov. Pri vsakih volitvah opažamo torej pri radikalih srdit sunek proti levici tako, da so v svojih zahtevah mnogokrat še bolj radikalni, kakor marksisti in komunisti sami.

Herriot, ki je bil izvoljen za častnega predsednika stranke, ni govoril. Videlo se pa je, da mu to hladnokrvno pripravljanje giljotine, ki naj v par dneh odreže glavo Lavalu, ni bilo všeč, ker on mnogo bolj čuti, kot drugi, kakšne posledice bo imela vladna kriza posebno na denarnem polju, če bi levica prilomastila na krmilo. Toda on je moč dileme...

Po Parizu danes ne govorijo o ničemer drugem, kakor o vladni krizi in o bolezni angleškega kralja. Kajti niti največji optimisti ne morejo verjeti, da bo imel Laval, ko se vrne iz Zeneve, pogum, da se predstavi s svojim ohromelim kabinetom, v katerem ne bo več radikalnih ministrov, parlamentu in od njega prosi zaupnico. Lavalu bodo vrgli. Toda tudi obrnjen, tako so sinoči peli po Montmartru, se bo še vedno pisal Laval.

Predsednik vlade g. Laval se pripelje jutri v Pariz. Mislijo, da bo seja vlade v zunanjem ministrstvu. Na seji bo Herriot podal g. Lavalu svojo ostavko, ostali radikalni ministri pa prav tako. Po tej seji bo Laval odšel v Elizejsko palačo in predal predsedniku republike Lebrunu ostavko vse vlade.

Nedeljske občinske volitve

Volitve so bile v 9 občinah, JRZ je zmagala v 8 - Skupaj je volilo 4056 volilnih upravičencev, JRZ je dobila 3099 glasov (76,4%), združeni nasprotniki pa 959 glasov (23,6%)

Nedeljske občinske volitve je vsa slovenska javnost spremljala z velikim zanimanjem. Prve občinske volitve v tako velikem obsegu po starem volilnem zakonu pod novim režimom!

Samo dva tabora — tistih časov, ko smo imeli pri občinskih volitvah po 14 strank in stranci, ni več — sta stala nasproti. V enem naša nekdanja v slovenstvu in našem svetovnem nazoru preizkušena skupnost, v drugem pa vse, kar je politični veter že raznesel na vse strani, pa je sedaj zadržega združila; ljudje, ki so bili že vse in povsod, ki jim pa neka ključavnica ne da, da bi se odkrito pridružili pravi slovenski skupnosti. Ti združeni nasprotniki so nastopili pod najrazličnejšimi imeni, v dveh občinah pa pod nobenim, skupnost slovenskega naroda pa pod imenom JRZ (o JNS že pri teh občinskih volitvah ni bilo ne duha ne sluha, tudi se noben kandidat združenih nasprotnikov ni priporočal s tem, da je prijatelj dr. A. Kramerja).

Volitve so se vršile po starem volilnem zakonu, to je, bile so javne. Javne volitve so vsekar ideal demokracije, oziroma pravih človekoljubnih demokratov. Kadar so razmere poštene in tako nepristranske, da smeš pred komisijo na glas povedati, koga voliš, pa te nihče radi tega ne preganja, nihče ti ne upa niti očitati, ne tisti, ki je propadel, ne tisti, ki je zmagal, take razmere so zares demokratične, v taki državi je politika res samo naravno udejstvovanje državljanov v javnosti, ne pa strast. Toda zakon o javnih volitvah so že prve državno-zborske volitve tako zasovražile, kakor morda doslej še nobenega zakona. Ne to, da si moral pred komisijo na glas povedati, koga voliš, ampak to, da so ta tvoj glas uničili ali pripisali kam drugam, to je javne volitve pripravilo ob dobro ime. To pa že ni več demokracija, ampak sleparija! Še nikdar, odkar ta zakon obstoja, ni bil volilni seznam samo seznam polnoletnih državljanov, ki imajo pravico reči: »da« ali »ne«! Krajevni magnati so iz tega seznama napravili seznam svojih prijateljev, ki jih je za njihov »da« treba nagraditi, in nasprotnikov, ki jim je za njihov »ne« treba naviti ušesa, da nikdar več ne bodo upali biti tako predzorni, upravnim oblastvom pa je bil ta seznam seznam državotvornih in protidržavnih elementov. To niso bile več volitve, ampak preizkuševanje značaje in močastosti, ki se je pa vršilo po zakonu o volitvah. Zato je ta zakon vzbujal splošen odpor. Ker so zaradi človeške zagrizenosti javne volitve zelo nevaren instrument, — samo zelo vzgojen človek se more povzpeti do popolne nepristranosti, — zato vse demokracije, ki računajo s takim človekom kakor je, teže k tajnim volitvam. Za razmere v Jugoslaviji pa so tajne volitve nujen predpogoj vsaj kolikor toliko svobodnega političnega udejstvovanja. Pa še te v nekaterih krajih ne dajo zadostnega poročila svobode, ker manjka prave državljanske vzgoje in duševne kulture.

Volitve so bile torej javne. Prepričani smo pa, da se nobeden od 4058 volilcev ni bal komisije in da ga tudi sedaj ne skrbi, kaj bo, če je, recimo, zmagal tisti, zoper katerega je on glasoval. Volilna agitacija je bila svobodna, tudi volitve so bile svobodne. Nihče ne bo proglašen za »protidržaven element«, nihče zaradi svojega glasu ne bo ob službo, nihče zaradi tega ne bo dobil na občini lažnjivega izpračevala. (Kako bi bilo s tem, ako bi zmagali nasprotniki?) Nekaj občin je zopet prišlo v roke mož, ki vedo, kaj je pravica, in ki krivice, ki so se njim in njihovim ljudem godile, ne bodo popravljali s krivico. Prepošteni so, da bi se znali maščevati.

Volitve so se takole izšle:

Begunje na Gorenjskem

Volilnih upravičencev 299. Za listo JRZ (Franc Gašperin) je glasovalo 223 volilcev. Nasprotniki niso mogli sestaviti liste. JRZ je dobila vseh 18 odbornikov. Nova občina.

Brezovica pri Ljubljani

Volilnih upravičencev 559. Za JRZ (Ignacij Šovak) je glasovalo 330 volilcev. Nasprotniki niso mogli sestaviti liste. JRZ dobi vseh 18 odbornikov.

Št. Ilj v Slov. Goricah

Volilnih upravičencev 920. Volilo je 566. JRZ (Karel Swaty) je dobila 453 glasov (23 odbornikov), združeni nasprotniki (Rudolf Hammer) 113 glasov (1 odbornika).

Kostanjevica na Krki

Volilnih upravičencev 778. Lista JRZ (inž. Likar) 410 glasov (16 odbornikov), združeni nasprotniki (Cvelbar) 171 glasov (2 odbornika). Pri volitvah leta 1933 je dobila JNS 186 glasov, lista inž. Likarja 254 glasov, torej znaša napredek 156 glasov.

Lesce pri Bledu

Volilnih upravičencev 332. Lista JRZ (Ivan Zark) je dobila 94 glasov (2 odbornika), združeni nasprotniki (Pavel Olip) pa 178 glasov (16 odbornikov). Lesce so že od nekdanj domena samostojnežev in domovina njihovega voditelja g. Ažmana. SLJ je pri bivših volitvah dobila v Lescah največ 50 glasov, torej je JRZ pri nedeljskih volitvah lepo napredovala.

Zgornja Poljskava

Volilnih upravičencev 320. Za JRZ (Pohare Karel) je glasovalo 151 volilcev. Nasprotniki niso postavili liste. JRZ je dobila vseh 18 odbornikov. Nova občina.

Spodnja Poljskava

Volilnih upravičencev 241. Lista JRZ (Matija Kotnik) je dobila 124 glasov (16 odbornikov), lista združenih nasprotnikov (Karel Heber) pa 18 glasov (2 odbornika). Nova občina.

Tomislav

Volilnih upravičencev 366. Za JRZ (Ivan Kraljič) je glasovalo 166 volilcev (16 odbornikov), za listo združenih nasprotnikov (Anton Kumš) 111 volilcev (2 odbornika).

Zagorje ob Savi

Vseh volilnih udeležencev 1514. JRZ (Anton Prosenc) je dobila 1148 glasov (33 odbornikov), združeni nasprotniki (nosilec Jurij Arh) 366 glasov (3 odbornike). Po volitvah leta 1933 je dobila lista Antona Prosenca 620 glasov, lista Drnovška (JNS) 750 glasov, lista Cobala (soc.) 301 glas. Skupaj so dobili nasprotniki leta 1933 1051 glasov, v nedeljo pa samo 366 glasov.

Vse preganjanje preteklih let, vse grožnje sedanjih dni, češ, da vlada ni trdna, ni razbilo skupnosti slovenskega ljudstva. Tudi komunistični šlagerji — kjer so se jih nasprotniki posluževali — ne potegnejo, kadar gre zares!

Devet občin je dobilo novo vodstvo. Odborniška mesta niso razdeljena demokratično, to je drugo, kar nam odbija sedanjí volilni zakon. Upamo pa, da bo večina bolj demokratična do poštene in dobro hoteče manjšine, kakor pa zakon, ki se nam trdodrživo valja pod nogami še izza časa diktatorjev.

Volitve so končane. Sedaj smo zapečatili volilne sezname in jih položili v omare, oziroma poslali na višja mesta. Sedaj je zopet samo občina pred našimi očmi. Občina je je poleg družine najtesnejša skupnost politično zrelega naroda. V občini teče življenje državljanov pred volitvami kakor po volitvah. Vemo, da to življenje ne bo odvisno od tega, kako je zapisano pri posameznih imenih volilcev v volilnem seznamu. Ali je rekel »da« ali »ne«, občan je, ki nujno mora tudi po volitvah še živeti v isti občini. Zato pozdravljamo nove poštene župane, o katerih vemo, da bodo skrbeli za svoje občine po tistih načelih, po katerih so delovali tisti slovenski župani, ki so še danes med narodom na tako dobrem glasu.

Ugodni izgledi za letošnjo tujsko-prometno sezono

Sklepi plenarne seje mariborske tujsko-prometne zveze

Maribor, 20. januarja. V soboto, dne 18. januarja se je vršila plenarna seja Tujskoprometne zveze v Mariboru, pri kateri so bili navzoči predstavniki vseh naših tujskoprometnih ustanov, letovišč, kopališč in planinskih društev. Na seji so obširno razpravljali o izgledih za letošnjo tujsko sezono ter o potrebnih merah, ki jih je treba podvzeti. Ugotovili so, da so izgledi za novo sezono zelo ugodni. Italija bo v tujskoprometnem oziru zaradi konflikta z Abesinijo in s tem vezane hude dražjine povsem izpadla. Potrebno je, da razvijejo naše tujskoprometne ustanove živahnijo propagando v Srednji Evropi in v orientu. Zaradi tega je zveza sklenila:

1. Na pomladnih velesesijah v Leipzigu, na Dunaju in Pragi, Solunu, Smirni in Aleksandriji se bo upeljala živahnija propaganda za obisk naših letovišč in zdravilišč.

2. Za vse področje Tujskoprometne zveze v Mariboru, ki obsega celo bivšo Mariborsko oblast, se izda reprezentativen propekt v srbskohrvatskem, češkem, francoskem in nemškem jeziku.

3. Poleg navedenega se izda še poseben propekt v angleškem jeziku za zdravilišča: Rogaska

Slatina, Dobrna, Slatina Radenci, Laško, Rimske Toplice, Čateške Toplice, Dolenjske Toplice, Medijske Toplice in Rimski Vrelec.

4. Za področje zveze se izda seznam vseh hotelov, penzionov, gostiln, planinskih zavetišč itd. s ceniki in vsemi najvažnejšimi podatki.

5. Ker je pričakovati, da bo zaradi novega klirinskega prometa zelo porastlo število obiskovalcev iz Nemčije, pripravlja mariborska zveza skupno z ljubljansko izdajo posebnega preglednega vodiča po Sloveniji v nemškem jeziku. Sestavil ga bo Rudolf Badjura.

Poleg tega je sklenila zveza, da se že započeta oprema vseh obmejnih postaj in kolodvorov z reliefi in propagandnimi slikami nadaljuje. V Plju se bo osnovala kompletna potovalna in propagandna pisarna kot podružnica mariborskega »Putnika«, s čemer se bo število podružnic na zvezinem področju povečalo na 8. Mariborsko zvezo prekaša samo še zveza v Novem Sadu z 9 podružnicami.

Sklepi plenarne seje se bodo izvedli v najkrajšem času in z njimi bo mariborska Tujskoprometna zveza gotovo še znatno dvignila obisk naših lepih krajev.

Nova nevarnost povodnji

Sava in Ljubljanska naraščata - Ljubljana že prestopila bregove

Ljubljana, 20. januarja.

Zaradi deževja v zadnjih dnevih so na Ljubljanskem polju zopet pričele naraščati vode. Na Ljubljanskem barju je Ljubljanska prestopila ponekod bregove, tako, da so nekateri travniki že poplavljeni. Tudi razni hudoourniki, ki prihajajo s krških hribov ter potoki so že do vrha korita prenapolnjeni. Zaenkrat prave nevarnosti na Barju sicer še ni, toda ob deževnem vremenu, ki bi moglo trajati še nekaj dni, ni izključeno, da doživimo že v januarju povodenj, kakor je običajno kvečjemu pomladi.

Poleg Ljubljane je močno narasla tudi Sava.

Nova železnica Veles-Bitolj

Veles, 19. januarja.

Danes je bila slovesno izročena prometu normalnotirna proga Veles-Prilep, ki ima po že obstoječem normalnotrnm podaljšku čez Bitolj zvezo z grškimi progami. Otvoriti so prisostvovali predstavniki prometnega ministrstva, generalne direkcije in oblastne direkcije v Belgradu kakor tudi direkcije za graditev prog. Zastopana je bila tudi kraljevska vlada z več ministri, med katerimi je bil tudi minister brez listnice g. dr. Miha Krek. Gostje iz Belgrada so se pripeljali danes jutraj s posebnim brzim vlakom, dočim je goste iz Skoplja pripeljal poseben vlak iz Skoplja. Jutri 20. januarja se začne redni normalni promet na novi progi. Že obstoječa ozkotirna zveza Prilepa s Skopljem čez Gradsko (proga širine 0,60 cm) bo ostala še naprej, redni promet na njej pa se bo vršil samo še do konca tega meseca.

V naslednjem bom čisto na kratko spregovoril o pomenu novootvorne proge. Je to normalnotirna zveza doline ob reki Vardar s pokrajino, ki je nekdanj nosila ime Pelagonija in ki je znana po silni rodovitnosti. Razen tega je posebnega pomena dejstvo, da je z novo progo dobljena normalnotirna zveza z Bitoljem, ki je pomenil pred svetovno vojno gospodarsko največ med južnosrbskimi mesti in je bil mnogo bolj razvit in bogat kakor Skopje. Zadnje čase pa je zaradi lokalnosti upadel, prebivalstvo se je zmanjšalo na polovico, nasprotno pa se je Skopje sila razvilo in postalo

najvažnejše trgovsko in prometno središče Južne Srbije. Obenem pomeni nova proga drugo zvezo naše države z Egejskim morjem oziroma Solunom, pa tudi najkrajšo železniško zvezo z Albanijo.

Dosedanjo ozkotirno zvezo Gradskega s Prilepom in posredno z Bitoljem so zgradili za časa svetovne vojne Nemci v strogo strateške svrhe. Zaradi prekladanja blaga v Gradskem in v Bitolju je bila ta proga zelo neprimerna in je bilo na vsak način potrebno zgraditi normalnotirno progo do Prilepa. Prvotni načrt, da se zgradi normalna proga od Gradskega do Prilepa, je bil opuščen. Proga Veles-Prilep je začelo graditi Evropsko društvo iz Pariza l. 1932. Po treh in pol letih je sedaj proga dograjena. Tehnično spada v težke proge, ker je teren med Velesom in Prilepom gorat. Najdaljši predor pod planino Babuno je dolg 2571 m, manjših pa je zelo veliko. Proga je od Velesa do Prilepa dolga 85 km. Največji most na reki Topolki ima svod iz armiranega betona, dolg 45 m. Grajena je kot glavna proga druge vrste. V pogledu vzpetin in padcev spada v težke proge. Največja dovoljena brzina je 40 km. Na relaciji Veles-Bitolj je zgrajenih 11 postaj oziroma postajališč; postaje so: Časka, Stari grad, Bogomila, Gostirajne, Brajlovo, Vojvoda Babunski in Mažučiste; postajališča pa so: Orizari, Soglie, Orešje in Slepče. Za težke transporte za Bitolj, ki so sedaj morali iti čez Grčijo, pomeni nova proga skrajšanje za celih 200 kilometrov.

Vaš verni

tovariš!

Tako zanesljiv zaveznik pri pranju perila gotovo zasluži, da pri nakupu natančno pazite na njegova posebna znaka: ime „Schicht“ in varnostna znamka „Jelen“ na rdečem ovitku.

SCHICHTOVO

Terpentinovno milo
domači izdelek

... ampak izrečno pristno zahtevati!

— Pri zaprtju, motnjah v prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravne »Franz-Josef grenčice«.

† Župnik Ludovik Schiffrer

V Žalini pri Višnji gori je 20. jan. ob 11 dop. umrl g. Ludovik Schiffrer, župnik v pok. Rojen v Ljubljani 14. jul. 1866 je bil v mašnika posvečen 21. jul. 1889. Eno leto je bil semeniški duhovnik, potem pa je služil kot kaplan v Borovnici od 1890 do 1894, v Naklem do 1896, v Slavini do 1899. Od l. 1899 do 1902 je bil radi bolezni v začasnem pokoj, potem pa župnik v Žalini do l. 1919.

Blagega in skromnega gospoda župnika so povsod radi imeli. Naj v miru počiva!

Jeseničani — najboljši zimski športniki v Jugoslaviji

Te dni se odpravljajo na olimpijske zimske igre v Garmisch-Partenkirchen v Nemčiji naši jeseniški delavci. Z njimi gre up in nada vseh naših uspehov na mednarodnih tekmah.

Smolej Franc, tov. delavec in naš edini nagradenec na Fisihih tekmah V Tatrah je ob velikanski konkurenci dosegel 10. mesto in drugo mesto Srednjeevropskecev. O njem so se iz-

Delavec Novšak Albin skače 74 m in postavlja jugoslovanski rekord.

razili tako Hagen kot Quisma, da ima izredne sposobnosti. Prerokujejo mu, da bo dosegel pri teku na 50 km gotovo boljše mesto od 10.; to bo tudi naš najboljši uspeh.

Praček Ciril, tovarniški delavec, vseslovanški prvak v alpski kombinaciji. Z uspehom nas je zastopal v Švici in v Zakopanah.

Heim Hubert, medicinec, vseslovanški bivši prvak z izrednimi sposobnostmi.

Z njimi gre tudi Znidar Emil, tovarniški delavec. Znidar gre prvič v inozemstvo. Svoje sposobnosti je pokazal pri treningu na Kravcu, kjer je dosegel prvo mesto v alpski smuki.

Novšak Albin, monter KDE, ki nas je zastopal poleg Šramla v Planici in napravil najdaljši skok Jugoslavana s 74 m. Za tekmo je tudi v poletju treniral na skakalnici, ki si jo je napravil iz slame v skupni dolžini 45 m. Na njej je skakal do 15 m. tako da je dobro pripravljen. Od Smoleja je odvisno tudi vse vodstvo mazarja za naše tekmovalce.

Od teh delavcev-športnikov so odvisni tudi naši uspehi v Nemčiji. Ne prerokujemo preveč, toda v tekih na 50 km bomo prisli s Smolejem gotovo na boljše od 10. mesta, po narodnosti pa na drugo mesto Srednjeevropskecev. Na 18 km bomo zasedli kako 35. mesto; v kombinaciji okrog 30., v skokih okrog 35., v alpski kombinaciji-slalom 25., smuk pa okrog dvajseto mesto. Vse to bodo častna mesta. Našim vrlim športnikom želimo srečno pot in lepe uspehe!

Poizvedovanja

Zatekel se je majhen psiček, bež s črnimi lisami. Lastnik ga dobi pri gospe Alojziji Junkar, Ljubljana, Mala čolnarska ul. 6, trnovsko predmestje.

Izgubila se je ženska zlata zapustna ura od Uniona, po Franciškanu, Tyršev in Gospodarski cesti. Najditelj se naproša, da jo vrne proti nagradi na poljeiti, ker je bila ura kot posebno darilo izgubljena.

Bolnim ženam

se izprazni čreva po uporabi naravne

Franz-Josefove

grenke vode neovirano in lahko.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. 8-br. 15185, 25. V. 33.

150 milijard za orožje!

Rdeča Rusija se oborožuje in pripravlja za svetovno vojsko in svet. revolucijo

Pretekli teden je »Slovenec« med brzojavnimi vestmi poročal o seji izvršnega odbora ruskih sovjetrov, kjer so govorili vsi vrhovni veljaki sovjetske proletarske države. Prvi je govoril predsednik sveta boljševiških komisarijev Molotov o svetovni politiki sovjetske države ter zaključil svoja izvajanja z razumljivimi besedami »da je prišel čas, ko bo moral stari svet napraviti prostor novemu«. Glavni cilj boljševiške Rusije v svetovni politiki je bil s tem znova z brutalno jasnostjo podčrtan: ruski komunizem se ni spremenil, ostal je isti, kot je vedno bil v svojih zadnjih ciljih in namenih: on hoče svetovno revolucijo. Spremenil je morda samo bojna sredstva in se začasno hlini evropskemu meščanstvu, a svoj visoki cilj, porušiti svet in uvesti novega, je ohranil vseh 18 let svojega obstoja.

Za predsednikom ljudskih komisarijev se je dvignil rdeči maršal sovjetske armade Tuhačevski ter razgrnil pred zborovalce proračun rdeče vojske. Proračun, ki je moral osupniti slehernega. Če je Molotov naglasil potrebo svetovne revolucije, mu je maršal Tuhačevski s svojim vojnim proračunom izročil sredstva za njeno izpeljavo in popolno dosego. Sovjetska Rusija bo namreč v bodočem proračunskem letu izdala 15 milijard rubljev, več kot 150 milijard Din, za svojo oboroženo silo.

Pomislite! Jugoslavija šteje 15 milijonov ljudi in naš proračun, ki ga že tako težko čutimo na svojih ramah, znaša 10 milijard Din na leto. Rusija je po ljudeh desetkrat večja kakor naša država in njen proračun bi moral normalno biti tudi desetkrat večji kakor je naš, posebno če upoštevamo neznosno revščino, v kateri gara in tava prebivalstvo proletarskega raja. Toda samo za svojo vojsko hoče Rusija izdati 15 krat več kot mi izdamo za vso državno upravo.

150 milijard, to je strašna številka, pred katero se nam mora v glavah motiti. To je torej posledica, to je krona tistega stoletnega boja delavskih organizacij proti vojnim proračunom, proti vojnim molohom, ki požirajo kri in mozeg narodov in ki uničujejo vsa bogastva, namenjena, da jih človek uživa za svoje udobje. Tako je končal komunizem, ki se je proslavljal kot največjega pobornika proti vojni in oboroževanju in ki je s svojim vojnim proračunom posekal vse, kar je doslej na polju oboroževanja in denarnih žrtev zanj doživela zgodovina človeštva.

150 milijard, to je strahotna številka, če pomislimo na one stotisoče in milijone ruskih kmetov in delavcev, ki jih je par židov vkovalo v svoje verige in jim sedaj iztisla srčno kri, ki bodo morali gladovati in pod priganjaskim bičem židovskih brezumcev umirati, da bodo od sebe dali tisti denar, ki ga bo komunizem vtaknil v topove in granate.

Če bodo gladovali, kaj za to! Če bodo družine razpadale, kaj za to! Če bo mladina poginjala, kaj za to! Če bo vsega primanjkovalo in če bo tudi ves narod moral v verige, če ne bo hotel pred nabasane puške, kaj za to! Samo da si bo tista židovska golazen, ki izkorišča ubogo rusko ljudstvo, nabavila zadosti orožja, da se bo mogla braniti proti vsakemu, ki bi od zunaj ali od znotraj poskusil, da jo strmoglavi in vrne zopet svobodo veliki Rusiji in njenemu trpinčenemu narodu.

To pomeni 150 milijard Din. Suhoparna je ta številka. Toda kako je s krvjo namočena, s človeško krvjo prenasršena! In namenjena zopet le prelivanju človeške krvi, ki jo je zasavržal večni žid!

Rdeča vojska šteje danes milijon in pol vojakov stoječe vojske. Na razpolago ima 5000 bojnih letal, več kot katerakoli armada na svetu, do 20.000 tan-

kov, več kot katerakoli druga država. Še več hočejo ti krvsesi iztisniti iz ljudstva. Še 1000 bojnih letal, še 5000 tankov in oklopnih vozov, še 100 podmornic, še na stotisoče strojinic, še na milijone nabojev, namenjenih za človeška srca, ki jim je komunizem obljubljal mir in blagostanje.

Proti komu? Japonski, pravita Molotov in Tuhačevski. Proti Nemčiji zatrjujejo isti mogotci. Kdo bo to verjel! Da bi tiste azijske puščave bile vredne tolikega razsipanja, tega nikdo ne verjame. Da bi Rusija smela kdaj sanjati, da bo zavojevala Kitaj in ga držala pod svojo oblastjo ali zadrževala Japonsko, tudi tega nikdo ne verjame. Da bi bilo treba proti Nemčiji tolikih priprav, ko par pametnih pogodb zadostuje, da jo drži v šahu, kdo bi temu verjel! To so izgovori, lepi izgovori sicer, a prazni.

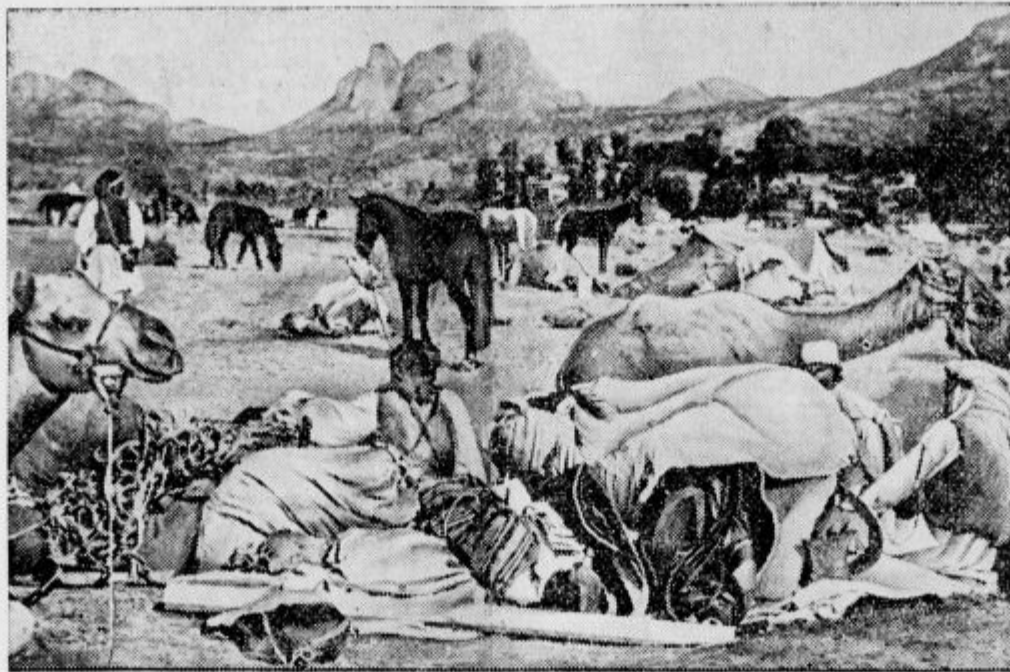
Boljševiška Rusija, ki si je v Evropi, kadar hodi med kulturnimi narodi, obesila na obraz krinko miroljubja in poštenja, doma v Rusiji te krinke ne potrebuje. Tam je brutalno jasna in odkritosrčna. Tam si upa izpovedati, da si pripravlja po-

lagoma vojsko, s katero bo enkrat, kadar bo mislila, da je ugoden trenutek prišel, skušala uresničiti Molotovo grožnjo, da izvede svetovno revolucijo prej, kot jo je mogla izvesti s svojo propagando.

To pomeni sovjetski vojni proračun za leto 1936. Ne vtikajmo glav v pesek in ne varajmo same sebe. Boljševiki nikogar ne varajo, kdor sam noče biti varan. Komunizem pripravlja nov velik krvavi metez, v katerem bo svojo oboroženo sžo, ki smo mi jo mi pomagali postaviti, preizkusil, da ž njo uresniči svoj cilj svetovne revolucije, ki ji bo sledila svetovna revščina, če se par mednarodnim in breznarodnim židom posreči, da ga podjarmijo.

Naj si te številke z odprtimi očmi ogledajo vsi, ki jim srce mehko postaja, kadar je govora o Rusiji, in naj se vprašajo, kaj se bo zgodilo, če bodo druge države, vsled grožnje, ki prihaja iz Moskve, takorekoč prisiljene, da oborožujejo naprej in začnejo tudi pri nas metati narodno premoženje v žrelo vojne. Tudi na to naj pomislijo...

Tristo mladih fašistov oslepelo Strahote okrog Makale

Prizor s severnega abesinskega bojišča. Libijski spahiji v italijanskih vrstah tabore v gorovju Tembien. V ozadju značilni obrisi gorovja.

Kakor so listi že poročali, je cesar Haile Selasije pred nekaj dnevi povabil inozemske vojne dopisnike, naj pridejo na makalsko bojišče, kar daje slutiti, da je abesinski obroč okoli te trdnjave že zadosti trden in da se vojne operacije v tem odseku bližajo k koncu. Kako težak je položaj tamkajšnjih italijanskih čet, nam priča pismo, ki ga je poslal s tega bojišča angleški vojni dopisnik Spencer Price. Po njegovih navedbah povzroča Italijanom največ težav izdajalstvo in nezvestoba črnih vojakov,

oziroma tistih plemenskih poglavarjev, ki so se brez boja podali Italijanom.

Spencer priznava, da italijansko vrhovno poveljstvo postopa s preveliko odkritostjo in širokogrudnostjo s tistimi Abesinci, ki se bore na italijanski strani, češ, da je prijateljstvo teh zaveznikov hlinjeno in da ti lažni prijatelji opravljajo v vrstah Askarov razdiralno delo. Razen tega je med njimi tudi mnogo pravih izdajalcev, ki dajejo abesinskim izvidnikom optične signale o slehernem premikanju italijanskih čet. Po mnenju tega angleškega dopisnika je bil od druge polovice decembra vsak italijanski načrt, vsaka pregrupacija čet po črnih voluhnih nemudoma s tajnimi znaki sporočena Abesincem.

Prav tako so v zadnjih spopadih večji oddelki Askarov prešli na sovražnikovo stran ter začeli s strojnimi kositi italijanske bele čete. Maršal Badoglio je sicer takoj nastopil z represalijami proti nezanesljivim elementom, toda borba z voluhni je v takem ozemlju zelo težavna in malo uspešna. Konec konce pa vseh Askarov ne more iztrebiti; mogel bi kvečjemu resignirati na njihovo sodelovanje v afriškem podjetju. Italijani se morajo potemtakem boriti z dvema sovražnikoma: z odkritim sovražnikom, pa z voluhni in izdajalci v lastnih vrstah. Razen tega pa ve angleški dopisnik še druge strahote izpred Makale, ki jih ni bilo sicer posneti iz nobenih uradnih poročil. Pred nekaj dnevi, tako pripoveduje Spencer, se je na severozapadni strani Makale pripetil nezasiščen žalosten dogodek. Strupeni plin, s katerim so italijanski bombarderji uničevali sovražne vrste, se je nepričakovano masčeval nad napadalci. Veter, ki je sprva pihal proti abesinskim postojankam, se je mahoma zaobrnil v nasprotno stran ter začel uničevati italijanske vrste. Čez nekaj minut je bilo oslepljenih tri sto mladih fašistov, ki so se bili pravkar pripeljali iz Napolja in so bili komaj prejeli ognjeni krst.

Evropske metode bojevanja se v gorati Abesiniji ne obnesejo. Težki topovi, tanki in letala so čisto neuporabni in vršijo se krute borbe na nož, v katerih Abesinci Italijane nedvomno prekašajo. Da bi v takem pestenju dosegli večje uspehe, so zadnji čas uvedli v italijanskih polkih učenje japonskega načina borbe »Jiu-Jitsu«.

Pijan človek je prišel k brivcu in mu rekel: »Slišite, da bi, da bi me obrili, pa sem pijan. Ali se boste nad tem spotaknili?« — »Nič se ne bom spotaknil,« odgovori brivec, »ker sem tudi jaz pijan.«

Trije možje so bili obsojeni na smrt, da bodo obešeni. Ker se niso poprej nikdar bili kaznovani, jim je bila izkazana posebna milost, da so si lahko sami izbrali drevo, na katerem bodo viseli.

Prvi je rekel: »Jaz bi rad visel na tisti lepi lipi.«

Drugi pravi: »Jaz bi bil rad obešen na temle velikem kostanju.«

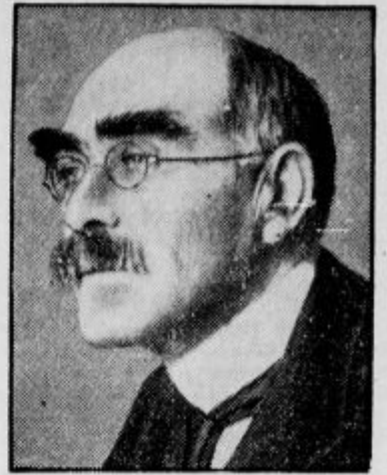
Tretji pa pravi: »Če že mora biti, bi bil rad obešen kar tukajle na tej le smrekici.«

Rabelj pa na to odgovori: »Gospod, ali ste nori? Na tako majhno drevesce vendar ne morem nobenega človeka obesiti?«

»Nič ne de,« pravi tretji, »saj bo drevesce še zrastle.«

Gospodski Poldek je prvič v življenju videl ježa. Ves razburjen je pritekel k mami in ji povedal: »Mamica, mamica! Tamle pa teka krtača za ribanje.«

Rudyard Kipling umrl

V soboto ponoči je v Londonu umrl 70 let stari angleški pisatelj Rudyard Kipling, ki je dosegel svetovni sloves in je nekaj njegovih del tudi poslovenjenih.

Rudyard Kipling se je rodil l. 1865. v Bombay v Indiji. Njegov oče je bil ravnatelj muzeja v Lahori v Indiji. Mladi Kipling je že zgodaj začel pisati knjige o indijskih džunglah. Te knjige mu je njegov oče ilustriral. Nekaj časa je živel v Indiji, potem pa je šel na Angleško študirat. Postal je časnikar. Iz izkupička svojih prvih knjig je napravil popotovanje po svetu. Na tem popotovanju je spoznal v Ameriki mlado Američanko, s katero se je pozneje poročil. Na svojih popotovanjih je prepotoval Sprednjo Indijo, Birmo, Kitajsko, Japonsko in Severno Ameriko. V Severni Ameriki je preživel 7 let, nakar se je vrnil na Angleško. Leta 1907. je za svoje pisateljsko delovanje bil nagrajen z Nobelovo nagrado. Kipling je pisal tudi vojaške in strateške knjige. Njegov sin John je padel med svetovno vojno na Francoskem. Iz njegovega življenja so zanimive te-le podrobnosti:

L. 1871 je mali Rudyard prišel na Angleško, ko ni bil še celih 6 let star. Tedaj njegov oče prvič nastopi dopust in prvič obišče svojo domovino, odkar je prevzel svojo muzejsko službo v Indiji. Vse doslej je stari Kipling živel v Lahori, kjer je tudi mali sinček spoznaval še kot otrok lepote indijske kulture. Ko je bil 11 let star, so ga oddali v šolo in vzgojo v angleški kolegiji. O tej dobi je Kipling zapustil nekaj del, v katerih popisuje mladega kratkovidnega študenta, ki se peča z matematiko, zemljepisjem, zgodovino in literaturo. Že tedaj je na zavodu pisal in izdajal šolski časopis, katerega je sam tiskal.

Ravnatelj kolegija je spoznal darovitost mladega Kiplinga in mu odprl svojo bogato knjižnico. Ko je bil 17 let star, se je vrnil v Indijo, kjer je bil dobil službo urednika pri uradnem civilnem in vojaškem listu. Ta list je pisal večinoma sam. Vmes pa je spoznaval Indijo in njene dobre ter slabe strani. O Indiji je napisal mnogo del. Pozneje je kot časnikar prepotoval pol sveta ter v burški vojski, na Japonskem, na Kitajskem in v Ameriki doživljal zanimive stvari, katere je mojstrsko popisoval.

Zadnja leta pa je sam zase živel na svojem angleškem posestvu, vendar se je tudi v tej svoji samoti stari literarni lev včasih zgnil in na jesen svojega življenja napisal krasne reči.

SLOVENEČ

pred 60 leti:

v četrtek, 20. januarja 1876

Slovenci pa Hrvatje.

Iz Hrvatske, 18. januarja.

Od Božiča sem nekako miruje pri nas politika, tem bolj pa se pokazuje notranji boj med strankami v časopisu. Opozicijski list dokazuje v svojih člankih potrebo opozicije, organ narodne stranke pa se hvali, da je le ta stranka gotovo najpametnejša in koristljivejša od vseh, kar jih je in kar jih je bilo; med tem pa se oglasi poslanec zagrebške okolice ter kot opozicijski Starčevićanec papsuje malo Slovence, da so oni nekako preostro sodili Starčevićance in da niso tako nepošteni, kakor se misli. Kar se tiče Starčevića moramo priznati, da je on gotovo več škodoval Jugoslovanstvu, kot kristil, kajti s svojim izključljivim Hrvatstvom jih je odtujil mnogo zastavi Jugoslovanstva... Ne govorim tukaj o odnošajih s Srbi, nego samo s Slovenci... Od nekoliko časa sem se ne spominja skoraj noben hrvatski list nič o Slovencih, kakor da jih niti ni... Saj smo si vendar bližnji sosede in bratje, in slovenski listi vedno donasajo sporočila iz Hrvatske... Otvorite povestnico, to učiteljico narodov, in našli boste, da so Slovenci od nekdanj, pa do naj-novejših časov v vseh vprašanjih s Hrvati držali in drug drugega podpirali. Naj ne mislijo Hrvati, da so že čisto zagotavljeni za svojo bodočnost, ako so se z Madjari ponirili; treba jim je vedno še zaveznika. Morda pride kmalu huda stiska za nas vse; složni jo bomo odločno pretrpeli in tudi sovražnika laglje odbijali; razcepane pa nas bodo lahko potisnili v kot. Posebno med nami Slovenci in Hrvati treba velike sloge. Saj vendar drug drugega potrebujemo. Priznati pa moramo, da smo Slovenci gotovo več in odvažnejše delali in še delamo za vzajemnost, nego Hrvati ali Srbi; mi v vsakem pogledu odjenjajemo... Mi smo iskreni, ker nam gre v resnici za vzajemnost, recite tedaj tudi vi svojo. V ostalem pa le vse složno in složno.

»Pridite noter, otroci, dovolj dolgo ste se že igrali s tole veliko snežno kepo.«

»Tako, mamica! Ali lahko še prej izkopljemo iz kepe Janezka?«

Reševanje iz snežnih plazov

V bavorskih planinah iščejo smučarje, katere je zasul plaz.

Žalosten sprevod. Izpod snega so izkopali zasute smučarje, kateri pa so bili že mrtvi. Njihova trupla sedaj orenasajo v dolino.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženski oglas Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu. — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonska 3 mm visoka pletina vrstica po Din 250. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Nadomestni deli

za vse vrste šivalnih strojev vedno na zalogi

Hitro postrežba! Znižane cene!

A. Guttmann - Zagreb - Martičeva 4
Telefon 58-21

Prireditve

Kavarna Stritar

Vsak večer koncert salonskega orkestra (b)

Službo dobe

Vinskega potnika

za Slovenijo - išče večja vinska trdnja. - Ponudbe upravi »Slov.« pod »Vinski potnik« 646. (b)

Služkinjo

za kuhinjo, vsa hišna dela in šivanje sprejme zdravniškova družina z več otroci v Ljubljani. Pismene ponudbe z navedbo do sedanjih služb pošljite pod značko »Poštena« št. 881 upravi »Slovenca« (b)

Cevljar, pomočnika

z dežele, novo izučene, sprejme Zunko Jurij, Zg. Radvanje 20, pri Mariboru. (b)

Nabiralca oglasov

s fiksumom, za prvovrsten mesečnik — iščemo. Ponudbe z navedbo referenc upravi »Slovenca« pod št. 856. (b)

Samostojno kuharico

perfektno, staro 20 do 30 let, išče hotel Savinja v Laškem. Nastop 1. februarja 1936. Plača po dogovoru. Ponudbe istotam. b

Kvalitetno blago!

Lastni izdelek!

Srajce za gospode

bele šifon	od 36.— do 68.— Din
modne cefir in poplin	34.— " 120.— "
športne flanel in turing	36.— " 75.— "
delavne oksford srajce	20.— " 44.— "
spalne srajce trpežne	55.— " 75.— "
srajce za dečke vseh velikosti	18.— naprej
spodnje hlače kratke	16.— do 32.— "
spodnje hlače dolge gradl	28.— " 48.— "
bele in črne moške halje	110.— " 140.— "

F. I. Goričar, Ljubljana, Sv. Petra c. 29

Perilo za gospode kakor tudi vsakovrstno posteljno perilo se izdeluje natančno po naročilu za nizko ceno!

Božu Vsega močnemu je dopadlo poklicati k sebi svojega služabnika, preč. gospoda

LUDOVICA SCHIFFRERJA

župnika v p.

Svojo dušo je izročil Božu 20. januarja t. l. v starosti 69 let. Njegovi zemski ostanki se položijo k večnemu počitku dne 22. januarja, t. j. v sredo ob 9 dopoldne na domačem pokopališču. Zalna, dne 20. januarja 1936.

Solar Josip, župnik.

ZAHVALA. Za mnoge tople izraze iskrenega sožalja ob smrti moje nad vse ljubljene soproge, gospe

PAVLE ZABRET ROJ. KURALT

se vsem prav pristočno zahvaljujem. Posebno zahvalo izrekam prečastiti duhovščini iz Predoselj in g. šefzdravniku dr. Neubauerju za njih požrtvovalnost in lajšanje trpljenja blagopokojne. Iskrena hvala nameščencem, delavcem in voznikom opekarne na Bobovku za njih odkritosrčne izraze sočutja, kakor vsem darovalcem lepega cvetja, zastopnikom obč. odbora predaške občine ter vsem dragim prijateljem in znancem, ki so blago pokojnico spremlili na njeni zadnji poti. Vsem in vsakomur iskren Bog plačaj! Sv. maše zadušnice se bodo darovale v farni cerkvi v Predoseljah.

Bobovk pri Kranju, dne 14. januarja 1936.

Zalujoči soprog **Janez Zabret ml.**

Vlogo 300.000 Din

Zadružne gospodar. banke kupim. Ponudbe upravi »Slovenca« Maribor pod »Takoj« št. 877. (d)

Hranil. knjižice

vseh bank in hranilnic kupimo ter plačamo takoj. Bančno kom. zavod v Mariboru.

Hranilne knjižice

članice Zadržne zveze — kupim ter plačam najboljši od vseh drugih. Ponudbe upravi »Slovenca« Maribor pod »Drava« 722

Družabnika

stavbenika ali zidar. mojstra, s sodelovanjem in gotovino sprejem. Skladnice na razpolago. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Agilnost« št. 855. (d)

Posestva

Droben oglas v »Slovenca« posestvo ti hitro prodaja; če že ne z gotovim denarjem pač kupen ti s knjižico (a)

Trgovino

na prometni točki v Ljubljani ali Celju, kupim ali prevzamem v najem eventualno pristopim kot družabnik k dobro vpeljane podjetju. Ponudbe pod »Plačam« 638 v upravo »Slov.« (p)

Prodaj posestvo

20 oralo, ob banovinski cesti v Črnlci. Sv. Jurij ob j. z. Martin Oset. (p)

Zakaj?

Ker mesec znižanih cen kmalu poteče!

20. I. do 20. II.

Inventurna prodaja! — Čistimo zalogo! Znižali smo cene kvalitetnim čevljem do **40%**

Kupimo

Vsakovrstno

zlato kupuje

po najvišjih cenah CERNE, uveljir, Ljubljana Wolfova ulica št. 3.

Kupim vagon rez. lesa

Za plačilo bi dal vino. Martin Pleterski, Cerkije ob Krki. (k)

[Pohištvo]

Rekord!

Ni treba besed, ker cen same govore. Iz orebove korenine politirano: S alnice: Din 5 200 —; 5.500; 7.000 in 8.000 Jedilnice 4500 —, pleskane kuhinje 900 —

MALENEK

LJUBLJANA - DRAVLJE, pri »Slepem Janezu«

Glasba

Muzika

prodaja klavirje, harmonije, violine, kitare, strune in vse glasbilske potrebine. — Popravila in ugleda v vsa glasbilska strokovnašča in najceneje. Izposojalnice klavirjev

Ljubljana

Miklošičeva cesta št. 4

Obrt

Elektro-inštalacije

zlasti v podeželju, izvršuje pod zadovoljivimi pogoji pooblaš. elektroteh. podjetje Oblak Gabriel, Logatec. (t)

I R 688/35—5.

Prostovoljna dražba nepremičnin

Na predlog lastnika: Oblastnega odbora Mariborske oblasti, odnosno sedaj Dravske banovine, zastop. po drž. pravobranilstvu v Ljubljani — se prodajo na javni dražbi spodaj zapisane nepremičnine za pristavljeno izklicno ceno, dne 15. februarja 1936 ob 9. uri dopoldne, kot celota. Dražba se vrši v pisarni notarija Franceta Burgerja v Celju. Dačkov trg. — Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmejo. Zastavne pravice na zemljišču zavarovanih upnikov ostanejo nedotaknjene. Odkupnine se plača samo tisti del v gotovini, ki ostane od cele vsote po odračunanju prevzetih bremen. Za potrditev prodaje ima lastnik rok 30 dni premisleka.

Izkupilo prodaje in sicer znesek 358.388,43 Din je plačati Hranilnici dravske banovine v Mariboru, ostanek pa pri blagajni kr. banske uprave dravske banovine v Ljubljani.

Ostali pogoji prodaje in plačevanja se smejo vpogledati pri notariju Francetu Burgerju.

Nepremičnina: zemljišča vl. št. 338 k. o. Celje mesto:

hiša, tovarna in dvorišče, parc. št. 269 22 a 94 m² vrt, parc. št. 305 " 1 a 43 m² vrt, parc. št. 303 " 12 a 52 m² travnik parc. št. 302/1 " 11 a 32 m² travnik parc. št. 302/2 " 3 a 80 m²

Izklicna cena 500.000 Din.

Sresko sodišče v Celju, odd. I., dne 17. januarja 1936.

Todajatelj: Ivan Rakovec.

VSAKA POPULARNOST IMA SVOJ RAZLOG

PHILIPS RADIO

Tinčkove in Tončkove prigode

232.

Uporniki se razbeže na vse strani.

Ko je opravila svoje »delo«, se je gorila poglala za uporniki, ki so se ostali živi in so s strahom in upanjem gledali izza bližnjih kolib, kakšen bo konec boja med njo in orjakom. Kakor jata drobnih piščancev so se med preglušujočim vrščem razbežali na vse strani. Bitka je bila dobljena.

Medtem, ko je gorila zmagoslavno podila upornike pred seboj, so se naši znanci hitro zbrali in sklenili, da čimprej zapustijo nevarni otok. Dobro založeni z zlatino, srebrnino in dragulji so krenili proti splavu. Najsrečnejši med njimi je bil kakopak mornar Koki, ki je kar čez noč postal kralj. Kar pogleda ga, kako ponosno koraka zraven kraljice in kako ima obraz od zadovoljstva široko raztegnjen! Saj pa tudi nič čudnega ni, da ga je doletela takšna sreča, ko je pa take brhek in zal dečko! Prav gotovo bi ga vsaka kraljična rada za moža — ali mislite, da ne?

Nad vse žalostnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo poklicati k sebi našega preljubljenega brata, svaka, strica itd., gospoda

JOŠKA LIPŠA

trgovca

ki je danes, dne 19. januarja, zadet od srčne kapi, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v starosti 64 let, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb blagopokojnika se bo vršil v torek, dne 21. t. m. s starega mestnega pokopališča, odkoder se bo truplo prepejalo k Mali Nedelji, kjer se bo vršil pogreb v sredo dopoldne v lastno kapelo na tamošnje pokopališče.

Sv. maša zadušnica se bo brala v petek, dne 24. t. m. ob sedmih v stolni župni cerkvi v Mariboru.

Maribor, Mala Nedelja, Sv. Tomaž, Varaždin, Leoben, Radkersburg, dne 19. januarja 1936.

Matija, Alojzij, brata; Marija, sestra; Franc Horvat, svak; Franciška, svakinja; Franc in Josip, bratranca; Alojz, Marija, Franciška, nečaki.